

ת"פ 23278/05/18 - מדינת ישראל נגד טל פרץ, פואד אזברגה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23278-05-18 מדינת ישראל נ' פרץ(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.טל פרץ (עציר)
2.פואד אזברגה (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין - נאשם 1

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-9 עבירות של סחר בסמים לפי סעיפים 13+19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973(להלן: "**פקודת הסמים**").

החלק הכללי בכתב האישום מציין כי במהלך החודשים מרץ-אפריל 2018 הפעילה המשטרה סוכן סמוי. הנאשם נהג באותה העת לסחור בסמים מסוכנים.

השניים קשרו ביניהם קשר לפיו הנאשם ימכור לסוכן סמים שונים וכן אמצעי לחימה. על מנת שיהיה בידו של הנאשם למכור לסוכן ולאחרים את הסמים, קשר הנאשם קשר עם הנאשם 2, לפיו ימכור לו סמים.

האישום הראשון מתייחס ליום 11.3.18, אז מכר הנאשם לסוכן סם מסוג קוקאין במשקל של 5.59727 גרם נטו מחולק ל-7 מנות תמורת סך של 3,500 ₪.

לאחר תיאום טלפוני מוקדם בין הנאשם לסוכן, הגיע הסוכן לחנייתו של הנאשם. הנאשם נפגש עמו, הוציא מכיסו שקית ובתוכה הסם והעביר אותה לסוכן, תוך שהבהיר לו כי מדובר בחומר מסוג קריסטל. הנאשם ביקש מהסוכן כי יקפיד תמיד להגיע לבדו.

האישום השני מתייחס ליום 12.3.18, אז התקשר הנאשם 2 לנאשם וביקש ממנו "**20 מלמעלה**" של "**המצונן**", כשהכוונה לאבקת סם מסוג קוקאין להסנפה. באותה שיחה ביקש הנאשם מהנאשם 2 ש"**יעשה לו כמו פעם, מחירים טובים**" וכן אמר לו: "**תפנק אותי, ותביא לי משהו שאנשים יחזרו עליו**". בין השניים התקיימו שיחות נוספות באשר לסוג, טיב החומר ומחירו, ובהמשך נפגשו בעיר לוד לצורך ביצוע עסקת הסמים. לאחר מכן התקשר הנאשם 2 לנאשם ואמר לו שקיבל ממנו 19.5 גרם ולא 20 גרם כפי שסיכמו.

למחרת, ביום 13.3.18, בחניון ביתו, מכר הנאשם לסוכן 9.0725 גרם סם מסוג קוקאין מחולק ל-6 מנות תמורת סכום של 5,000 ₪, זאת לאחר שהתקשר אל הסוכן ועניין אותו בקניית הסם.

בהמשך הגיע הסוכן לחניית בית הנאשם, ובאותן נסיבות שוחחו על כך שהנאשם יכול לארגן לסוכן רימונים ונשק מסוג M-16.

הנאשם העביר לסוכן את הסם, אשר העיר כי לא מדובר בעשרה גרם כפי שסיכמו ביניהם, והנאשם הבטיח לסוכן כי בפעם הבאה יפצה אותו, ואז מסר הסוכן לנאשם את הסכום של 5,000 ₪.

אישום שלישי מתאר כי ביום 25.3.18 מכר הנאשם לסוכן 3.7653 גרם סם מסוג קוקאין, מחולק ל-5 מנות תמורת סך של 2,500 ₪.

לעבירה זו קדמה שיחת טלפון של הנאשם 2 לנאשם, תוך שהנאשם 2 מבקש מהנאשם שיכין גם "**לחמניה שוקולד**" כשהכוונה לפלטת סם מסוג חשיש וכן סם מסוג קוקאין.

בעת ביצוע העסקה, ביקש הנאשם מהסוכן עוד 250 ₪ וטען כי במחיר של 500 ₪ הוא לא מרוויח ורק אם ייקח 50 מנות בפעם אחת, ימכור לו במחיר כזה, כפי שלוקחים שאר האנשים.

ביום 12.4.18 שוחחו הנאשמים על רצונו של הנאשם לקנות סמים מנאשם 2 ונפגשו בלוד לשם כך. ביום 13.4.18 שוחחו על כמות הסם שהנאשם מבקש לקנות מהנאשם 2 ועל הסכום שהוא חייב לנאשם 2 בגין קנייה קודמת ובהמשך נפגשו לצורך ביצוע עסקת הסמים.

מספר שעות בטרם העסקה, וזאת ביום 15.4.18 יצר הסוכן קשר עם הנאשם ונקבע כי הסוכן יגיע לבית הנאשם לצורך רכישת הסם. באותן נסיבות מסר הנאשם לסוכן 4 שקיות המכילות סם מסוג קוקאין, והסוכן מסר לו 2,000 ₪.

אישום רביעי מתייחס ליום 29.4.18, אז מכר הנאשם 18.8425 גרם סם מסוג קוקאין, מחולק ל-25 מנות, תמורת סכום של 12,000 ₪.

לאחר שהסוכן ביקש מהנאשם לקנות ממנו כמות של 25 מנות סם, התקשר הנאשם 2 לנאשם 1, ואז הביע הנאשם את רצונו להיפגש עמו ולקנות ממנו 25 מנות סם. בהמשך, שוחחו שני הנאשמים והנאשם ביקש לקנות מהנאשם 2 כארבעים מנות סם, והסביר שיש לו קונה אחד המעוניין ב-25 מנות. בהמשך, התקשר נאשם 1 לנאשם 2 וביקש ממנו שיארגן לו "**כמה שאפשר למעלה**" והם נפגשו לצורך ביצוע העסקה. לאחר מכן, הגיע הסוכן לחניית ביתו של הנאשם, אשר העביר לו 25 מנות סם תמורת 12,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם יליד הארץ, בן 28 שנים, גרוש ואב לילד בן 9 שנים. טרם מעצרו עבד בעבודות שיפוצים והתגורר בבית אמו בירושלים.

הנאשם נשר מהמסגרת הלימודית לאחר 10 שנות לימודים, בעקבות מעבר המשפחה מיבנה לירושלים וקשייו להשתלב במסגרות החינוכיות. הוא חבר לחברה עבריינית, נחשף לשימוש בסמים מסוג קנבוס והחל מעורבותו בפלילים.

בצבא שירת כמחסנאי אך לאחר שנה וחצי נשפט בגין עבירה של שימוש בסמים וריצה שלושה חודשי מאסר ולאחר מכן שוחרר בשל אי התאמה.

בשנת 2009, כאשר היה בן 18 שנה, נישא ונולד לו בן, המתגורר עם אמו בירושלים. בשנת 2015 בני הזוג התגרשו.

הנאשם, השלישי בסדר הלידה במשפחה שבה ארבעה ילדים, מסר כי בילדותו לא מולאו צרכיו הרגשיים. אביו העובד באופן מזדמן בשיפוצים, ריצה מספר עונשי מאסר ואמו עובדת כגננת.

לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות מהשנים 2009-2018, הראשונה במסגרת השירות הצבאי. במאי 2018 הורשע בעבירה של החזקת סכין, ובגינה נשפט למאסר לתקופה של 30 יום, אותו ריצה בחופף למעצרו הנוכחי.

רישומי התעבורתי של הנאשם כולל מספר רב של עבירות שונות בין השנים 2007-2017, אשר בעטיין הוטלו עליו עונשים שונים, ביניהם מאסר למשך 4 חודשים, אשר גם אותו ריצה בחופף למעצרו הנוכחי.

ביחס לשימוש בסמים, הנאשם תיאר כי החל להשתמש באופן חברתי בסם מסוג קנבוס, וזאת בהיותו בן 15 ובמהרה התדרדר לשימוש אינטנסיבי יום - יומי. בהיותו כבן 17 שנים החל בשימוש בסם מסוג קוקאין, ולאחר גירושיו, בשל התדרדרות מצבו הרגשי ואורח חיים בלייני וחסר יציבות, השימוש בקוקאין הפך לאינטנסיבי ויום - יומי, וזאת עד למעצרו בעבירות הנוכחיות.

ביחס לעבירות, תיאר הנאשם את הצורך במימון שימושו העצמי בסמים, כאשר מכירת הסמים הייתה בדרך כלל לחבריו ומכריו, והמכירה לסוכן הייתה חריגה בהתנהלותו. הנאשם תיאר כי נוכח השימוש האינטנסיבי בסמים בתקופת ביצוע העבירות, התקשה לבחון לעומק את מעשיו והשלכותיהם, וביטא חרטה על מעשיו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם, אשר מוכר לו מאבחוניהם קודמים, כאדם אשר גדל במשפחה אשר התמודדה עם מצוקה כלכלית וקשיים יומיומיים, וניכר כי מילדותו נעדר מקורות תמיכה והכוונה, נחשף לחברה עבריינית ואישיותו אינה מגובשת.

עונשים אשר הוטלו עליו בעבר לא סייעו במניעת התדרדרותו ושירות המבחן התרשם מהתנהגות מניפולטיבית ומגמתית שמטרתה הינה קידום ההליך המשפטי אך לא עריכת שינוי מהותי באורחות חייו.

שירות המבחן עדכן אודות המלצותיו בעת מעצרו של הנאשם ומסר כי בשקלול הנתונים, התרשם אז מרמת סיכון משמעותית להישנות עבירות בתחום הסמים ולכן המליץ על מעצר עד תום ההליכים, אולם בית המשפט התרשם מרצון כן מצדו להשתתף בטיפול ומתמיכה ממשפחתו והורה על בחינת שילובו בקהילה הטיפולית "רטורנו". בהתאם להחלטה זו, הנאשם עבר ועדת קבלה ונמצא מתאים, ובהתאם התקבלה החלטה על שחרורו לקהילה הטיפולית, אולם בית המשפט המחוזי קיבל את ערר המדינה והורה על מעצרו עד לתום ההליכים.

במסגרת בקשה לעיון מחדש מחודש אוקטובר האחרון, נפגש שירות המבחן עם הנאשם במעצרו והתרשם מחוסר כנות מצדו, מדיווח מניפולטיבי ומגמתי והתמקדות בהקלה בתנאי מעצר ולא בעריכת שינוי מהותי בחייו, ולכן לא בא בהמלצה על שינוי תנאי מעצרו.

במסגרת האבחון הנוכחי, בשיחה שנערכה עם הנאשם בבית המעצר ביום 17.10.18, הנאשם שיתף כי מזה שלושה

חודשים הוא משולב במחלקה הטיפולית בפרויקט הכנה לגמילה "צעד ראשון", וביטא שביעות רצון מהשתתפותו בטיפול. הוא מסר כי מזה חצי שנה הוא נקי משימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, ומשתתף באופן אינטנסיבי בקבוצות ובשיחות טיפוליות, במהלכן מבין לעומק משמעות התמכרותו ורוכש כלים להתנהלות מקדמת ללא שימוש בסמים.

הנאשם מסר כי באותה עת, הושעה מהפרויקט לאחר שיצר קשר עם עצורים אחרים, מעשה הנוגד את כללי המחלקה, אך מסר כי ביקש לחזור לפרויקט והוא עתיד לשוב אליו בימים הקרובים. הנאשם התקשה לבחון לעומק נסיבות השעייתו ולקבל עליו אחריות, אך שב וביטא רצון להשתחרר לקהילה טיפולית "רטורנו" לצורך ביסוס הפסקת השימוש בחומרים, ולצורך רכישת כלים להמשך ניהול אורח חיים נורמטיבי.

הנאשם הדגיש את התמכרותו העמוקה לשימוש בסמים, אולם התקשה להתייחס לדפוסים עבריינים שפיתח לאורך השנים וקשיים להיענות לגבולות, חוקים וכללים.

ממידע שקיבל שירות המבחן מגורמי הטיפול בשב"ס עולה, כי הנאשם לא עמד בכללי המסגרת בפרויקט ההכנה לגמילה, ועל פי התרשמות צוות הפרויקט נחוה כבלתי אמין באשר למחויבותו ונכונותו לטיפול בתחום ההתמכרות. לפיכך, ביום 20.9.18 הורחק מהפרויקט ושולב באגף עצורים כללי. בניגוד למידע שמסר הנאשם, דיווח הצוות כי הנאשם לא הביע רצון לשילוב חזרה בפרויקט.

בדיקות שמסר בעת השתתפותו בפרויקט נמצאו נקיות משרידי סם, אך בבדיקה שמסר לאחר מכן, ביום 14.10.18, לאחר הרחקתו, נמצאו שרידי סמים.

לאורך תקופת מעצרו התקיים בעניינו דיון משמעתי אחד.

שירות המבחן עמד על הסיכונים במצבו של הנאשם. הוא תיאר כי הנאשם רכש דפוסי התנהגות שוליים ועברייניים, תוך שנוטה להיגרר אחר סביבתו ומתקשה להציב גבולות ברורים להתנהלותו. על אף שאיפתו לנהל אורח חיים נורמטיבי, הוא מתקשה לגייס כוחות ולערוך שינוי לאורך זמן ולהיעזר בגורמי הטיפול, כפי שעלה גם מניסיונות טיפוליים קודמים בשירות המבחן, והוא משתמש בדפוסי טשטוש, הסתרה ומניפולציה.

שירות המבחן ציין את קשיי הנאשם בהשתלבותו בפרויקט ההכנה במעצר, אי עמידתו בכללי הטיפול ואת הפער בין הדיווח של הנאשם על התנהלותו לבין דיווח גורמי הטיפול בשב"ס, אשר מעלים ספק באשר לכנותו ולרצונו לערוך שינוי משמעותי בחייו, תוך התרשמות כי הוא ממוקד בהליך המשפטי והקלה בעונשו.

לצד זאת, ציין שירות המבחן את המוטיבציה המילולית שהנאשם מביע לעריכת שינוי ואת התקופה הארוכה בה עצור, כאשר יתכן שהמחירים האישיים שמשלם מהווים גורם מרתיע עבורו.

לבסוף, התקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו והמליץ כי אם הנאשם יביע מוטיבציה לכך, הוא ישתלב בטיפול אינטנסיבי במסגרת שב"ס, אשר יעסוק לצד ההתמכרות בסמים, גם בדפוסי התנהגות השוליים.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה, עוה"ד ל. צרור, טענה כי לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות של החזקת סכין, החזקת סמים,

שימוש עצמי ותקיפת בת זוג.

ביחס לעבירות שלפניי, טענה כי הנאשם פעל תוך תכנון ותחכום, הקפיד להשתמש במילות קוד בשיחותיו עם הספק ועם הסוכן, תכנן מיקומי מפגש על מנת לקנות ולמכור את הסמים ואף תכנן עסקאות עתידיות של מכר סם מסוכן.

לשיטת המאשימה, בגין כל אישום, נע מתחם הענישה בין **18 ל-36** חודשי מאסר בפועל.

נוכח קיומו של סיכון במצבו הקשה ושאר הנתונים המפורטים בתסקיר והמלצת שירות המבחן, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם **60** חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי, קנס וחילוט.

הסנגור המלומד, עוה"ד ד. הלוי, טען כי מתחם העונש ההולם בעבירות של סחר כדוגמת תיק זה, מתחיל **בשירות לתועלת הציבור** כאשר מדובר באדם שעבר שיקום משמעותי, וב-**10** חודשים לאדם אשר לא עבר הליך כזה.

לשיטתו, מדובר בעבירות אשר מהוות אירוע אחד והמתחם צריך להתחיל ב-**10 חודשים ועד 20** חודשי מאסר ובהתחשב בנתוניו של הנאשם, יש למקמו בתחתית המתחם בהינתן שזהו מאסרו הראשון ואין לו הרשעות ממין העניין.

הסניגור ציין שהמאסר שנגזר על הנאשם, רוצה על ידו בעת מעצרו הנוכחי, ובית המשפט ביקר בחריפות את פיצול האישום באותו הליך.

ביחס לעבירות, טען הסניגור שיש לשים לב לכך שקיימים בתיק שני נאשמים, ולמעשה הנאשם הוא סוג של מתווך, אך מאחר שעמד בפרונט מול הסוכן הסמוי, נכנס לקטגוריה של עבירת סחר. בהיבט המהותי יש לשים לב שמדובר בנאשם אשר הוא חוליה בשרשרת שלמעשה מקבל את הסמים, קונה אותם ומעביר אותם הלאה, ומרוויח עמלה לא גבוהה בגין כך.

עוד טען הסנגור כי הנאשם ביצע את העבירות, תחת פיקוח הרשויות אשר האזינו לשיחותיו, וכל אותה עת הנאשם לא מכר סמים לאחרים, אלא לסוכן בלבד, אותו שלחה המשטרה אליו.

היוזמות לביצוע העבירות היו של הסוכן אשר פנה אל הנאשם, עת היה ב"תחתית הבור", מכור לסמים הנדרש לממן לעצמו את צריכת הסמים, ודחק בו למכור לו את הסמים, במעורבות הגובלת בהדחה.

לשיטת הסנגור, אלמלא שלחה המשטרה את הסוכן לנאשם, במצבו, לא היה נקלע למצב שבו היה עומד לדין.

הסניגור עמד על התנאים הקשים שהנאשם גדל בהם, במשפחה שאינה מתפקדת, במצב כלכלי קיצוני שבו שהה ברחוב עם אמו, כאשר היה ילד צעיר. על אף שהנאשם ואם בנו התגרשו, הוא מהווה דמות משמעותית בגידול בנו, ולמרות השימוש בסמים לא היה מעורב בעולם העברייני עד ששקע בדיכאון בעקבות הגירושין והתדרדרות הלכה והחמירה עד למעורבותו בכתב אישום זה.

הנאשם מעד מעידה קשה, אך לא מדובר בעבריין אלא באדם שניסה בכל כוחותיו להתבסס ולעבוד.

הנאשם הודה בעבירות המיוחדות לו בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות, ונוצר מצב אנומלי, שהנאשם האחר בכתב האישום, כלל לא עצור.

הסנגור טען כי לשירות המבחן אין זכות לעצור טיפול לאדם שרוצה להיגמל, שכן מדובר בזכות שהיא כזכות יסוד והשווה את הדבר לאדם חולה המבקש להבריא ממחלתו.

הסניגור ביקש לתת משקל במצב הנוכחי למאמצים שהנאשם עשה כדי לחזור למוטב, להודאתו ולחסכון בצורך לנהל משפט ברצותו לסיים את ההליך.

עוד ביקש הסנגור לתת את הדעת לפגיעה הצפויה למשפחתו של הנאשם, ובמיוחד לבנו הקטן, כתוצאה ממאסר בפועל ממש ומתקופת הריחוק הנגזרת ממנו.

הנאשם בדברו האחרון, סיפר שהוא משוחח מבית המעצר עם בנו, אשר חושב שאביו נמצא בחו"ל, שכן הוא לא מוכן שבנו יידע שהוא נמצא בבית הסוהר.

הנאשם אמר שהוא מבין את הטעות שעשה ומתחרט על כך, ובמשך 7 החודשים שבהם הוא עצור, היה לו זמן רב לחשוב על כך, יום לילה, ללא שינה.

הנאשם סיפר כי קיימים לחובתו חובות כספיים. הוא אמר שהוא בעל מקצוע בתחום הבניין, בכך עסק עובר למעצרו, והוא אינו עבריין. לדבריו, הוא מעד ושגה מעידה חד פעמית, אך כיום הגיע לתובנות ורוצה לשקם את חייו ולגדל את בנו וביקש כי תינתן לו הזדמנות לעשות כן.

אמו של הנאשם, הגב' דפנה פרץ, תיארה בבית המשפט את הבית שבו גדל הנאשם כבית שהיו בו בעיות רבות, בתחום האלימות ובתחום הכלכלי. בשל חובות והוצאה לפועל, המשפחה פונתה מהבית ובמשך 3 שבועות היא והנאשם ישבו עם חפציהם על המדרכה, מחוץ לבית.

אם הנאשם תיארה את השבר בחייו של הנאשם לאחר גירושיו והפרידה מבנו, אשר הביאו לכך שבמשך שנה וחצי התגורר עימה ולא יצא מהחדר, ואשר גם גורמי הרווחה אליהם פנתה לא הצליחו לסייע במצבו.

אם הנאשם מסרה כי היא ואביו תומכים בו וימשיכו לעזור ולתמוך בו בכל הנדרש, וביקשה להתחשב בו ולדון אותו לכף זכות.

אביו של הנאשם, מר יגאל פרץ, אמר שהנאשם ביצע את העבירות בתקופה שבה נקלע למשבר, דיכאון וחובות, לאחר שהסוכן שמכר לו את הסמים פיתה אותו.

עוד הוגשו מטעם הנאשם, מכתבו לבית המשפט, מכתב שכתבה אמו, ומכתב שערכה עובדת סוציאלית בלשכת הרווחה שבעיריית ירושלים.

מכתב מטעם אגף הרווחה בעיריית ירושלים מתאר כי משפחתו של הנאשם מוכרת ללשכת הרווחה, מזה שנים רבות, בשל קשיים משמעותיים.

ילדותו של הנאשם לא פשוטה הייתה ולוותה בהתמודדויות קשות. אמו של הנשם סייעה לו גם בנישואיו, על אף שהיא עצמה התמודד עם קשיים כלכליים כבדים ובריאותיים ומסכת גירושין משלה.

בתחילת נישואיו התגורר הנאשם עם רעייתו בבית אמו, בתנאים קשים, ולאחר שהמשפחה פונתה מהדירה בשל משבר

כלכלי, שכרו בני הזוג דירת חדר, אך עברו תקופות קשות של קושי כלכלי גדול. נישואיהם של הנאשם לא צלחו וגם ילדו של הנאשם נחשף למורכבותם, ולבסוף, התגרשו בני הזוג.

בשנתיים האחרונות, מדווחת אמו של הנאשם, כי הנאשם חי תחת עננת חוסר תפקוד, לא עבד ונקלע למשבר נפשי עמוק בתוך הבית וניסיונותיה וניסיונות גורמי הרווחה להחזירו לתפקוד לא צלחו.

לאור נסיבות אלה, פנתה נציגת אגף הרווחה, ואמרה כי היא רואה חשיבות רבה מאוד לסייע לנאשם בפנייתו לטיפול ושיקום אינטנסיבי בהתאם למצבו כיום, על מנת שיוכל לחזור ולתפקד כאב לבנו וכאדם עצמאי שלא תלוי בסביבתו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לערך המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, נסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערך המוגן, ובהתחשב בענישה הנוהגת בפסיקה.

טרם קביעת מתחם העונש ההולם אצין, כי על אף שהנאשם מואשם בארבעה אישומים בכתב האישום, הרי שמדובר באירוע עברייני אחד, שכן העבירות בוצעו במהלך חודשיים, ובכולם מעורב אותו סוכן משטרה אשר פעל באותו הקשר כחלק מפרשה עבריינית אחת שלמה, ולכן אקבע מתחם עונש אחד אשר יהלום את החזרה על המעשים בארבעת כתבי האישום.

עבירות הסמים נועדו להגן על הציבור מפני נגע הסמים, ההולך ופושע בחברתנו, פוגע בחלקות רבות וטובות, מביא צעירים ומבוגרים כאחד לשימוש שמתדרדר להתמכרות ולצדו פגיעה בבריאות ובאורח החיים של המשתמשים בסמים, משפחותיהם והחברה כולה.

השימוש בסמים מלווה לא אחת בעבריינות בתחומי הרכוש והאלימות ופגיעתו של הנגע -קשה וכואבת הן בפן האישי של המשתמשים והן בפן החברתי - ציבורי.

מערך הסחר בסמים הוא המאפשר את הפצת הסמים וזמינותו לכל, בכל מקום. במערך זה משולבים גורמים רבים של מייבאים, יצרנים, סוחרים, מתווכים וסיענים - אשר פועלים בשיתוף פעולה, כאשר זה משרת את זה, וכולם יחד מגויסים להפצת הסם כשהמניע למעשיהם הוא על פי רוב בצע הכסף.

הפגיעה שעבירות אלה מסבות לחברתנו היא עצומה, ולכן קבע בית המשפט העליון לא אחת שהענישה בעבירות אלה צריכה להיות משמעותית ומרתיעה באופן כזה שמבצעי העבירות יבינו שביצוען אינו משתלם. מסיבה זו, קבע בית המשפט העליון שבעבירות אלה, יש על פי רוב לבכר את האינטרס הציבורי של מיגור הסמים על פני שיקוליהם האישיים של העבריינים (ר' למשל בע"פ 4201/13 שרכס נ' מדינת ישראל, מיום 29.5.14 וכן ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ, מיום 15.2.16).

על חומרת עבירת הסחר בסמים מצביעה גם הענישה המרבית הקבועה לצידה בסעיף 19א לפקודת הסמים - 20 שנות מאסר.

נסיבות ביצוע העבירות שלפניי מלמדות על פרשייה עבריינית המסועפת לארבעה סעיפים כמספר האישומים.

בכל אחד מהאישומים מכר הנאשם לסוכן סמים בכמויות משמעותיות, מסוג קוקאין, הידוע כאחד הסמים המסוכנים והקשים, וזאת בארבע הזדמנויות שונות. בכל אחד מהמקרים השיג הנאשם את הסמים מהנאשם 2 אשר סיפק לו אותם.

בחינת השיחות שבין הנאשם לסוכן ולנאשם 2, מעידה כי הנאשם הבין שמעשיו פסולים, ומשום כך השיחות התנהלו תוך שימוש במילות קוד, ותוך שהנאשם נוהג זהירות בעת מפגשיו עם השניים.

האופן אשר בו הנאשם נשא ונתן עם הסוכן ועם הנאשם באשר לפרטי העסקאות והסחר, מעיד כי לא מדובר בנאשם שזוהי הפעם הראשונה שהוא מעורב בעבירות אלה, ונראה כי הוא מצוי היטב בעולם הסחר בסמים, בקיא ברזי הסחר והביטויים הייחודיים לעוסקים בעבירות אלה, שגורים בפיו.

הנאשם תיאר את המפגשים עם הסוכן והנאשם במועדים ובמקומות שהיו נוחים לו, תוך שהוא נושא ונותן עמהם אודות הסכומים שישולמו ופרטים נוספים הנוגעים לעסקאות, ולכן מדובר בנאשם אשר מידת שליטתו בעבירות הייתה בלתי מבוטלת, על אף מעורבות הסוכן והנאשם 2 בכל אחד מהמקרים.

הסמים שהנאשם מכר לסוכן היו מחולקים למנות בחלק מהמקרים, כך שהנאשם היה מודע למשמעותו של השימוש העתידי בסמים בכמויות ובנסיבות אלה- הפצת הסמים ברבים.

למרבה הצער, לנגד עיניו של הנאשם לא עמדו הנזקים והפגיעות אשר הפצת הסמים על ידו גורמת, והמניע לביצוע העבירות היה השגת רווח כספי, אשר ישמש אותו למימון הסמים אשר הוא עצמו היה מכור להם.

בהתחשב בחזרה על העבירות, בכמויות ובסוג הסמים שהנאשם מכר לסוכן, במערך שהנאשם ניהל על מנת להשלים את ביצוע העבירות, כשהוא משיג את הסמים מהנאשם 2 וסוחר בהם עבור הסוכן שוב ושוב, הרי שהפגיעה בערך המוגן במקרה זה הינה משמעותית.

לאחר ששקלתי את כל הנדרש, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע במקרה זה בין 16- 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים וצופי פני עתיד.

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1990, בן 29 שנה כיום.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על המעשים, שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק וחסך בזמן שיפוטי.

הנאשם אדם צעיר, אשר נסיבות חייו פורטו כאן בהרחבה, ומעידות על חיים מורכבים, החל מילדות במשפחה קשת יום, המתמודדת עם מצוקה כלכלית וקשיים ובעיות נוספות.

הנאשם לא השלים את חוק לימודיו ובגיל צעיר חבר לחברה עבריינית והחל בשימוש בסמים. השפעת נגע הסמים עליה נכתב תוך פגיעות בערך המוגן בעבירות ניכרת בחייו של הנאשם, אשר החל את השימוש בסמים קלים על רקע חברתי ובחלוף הזמן התמכר לסמים קשים.

אין חולק כי לנסיבות חייו של הנאשם השפעה על התדרדרותו ההדרגתית בתחום האישי, בתחום הכלכלי ובהמשך להיקלעותו למשבר שבשיאו ביצע את העבירות.

יחד עם זאת, עברו הפלילי, הגם שאינו בעבירות של סחר בסמים ממש, מלמדנו שמדובר בנאשם אשר מתקשה לשמור על גבולות החוק, ולא במעידה חד פעמית של הנאשם לביצוע עבירות.

הנאשם ביצע את העבירות לפני כשמונה חודשים ונעצר עד תום ההליכים. תקופת המעצר מאפשרת בחינת מאמציו של הנאשם לחזור למוטב וכעת, בתום התקופה ניתן לסכם ולומר, נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, כי על אף שהנאשם ביקש, ניסה והחל בהליכי טיפול במסגרת המעצר, לא עלה בידו לגייס די כוחות ולעלות על המסלול הנכון להשלמת התהליך.

שירות המבחן התרשם כי הכוח המניע את הנאשם בדבריו הוא רצונו לסיים את ההליך הפלילי באופן מיטבי, אך נראה כי קיים פער בין רצונו של הנאשם לכוחותיו ובשלותו להשלים הליך תובעני זה בעת הזו, כך שלא ניתן לומר שהנאשם בחר והצליח באפיק השיקומי.

הנאשם והוריו תיארו את קשייו של הנאשם במעצר ובמיוחד את הניתוק אשר המעצר גוזר על הנאשם מבנו. עונש מאסר יפגע בנאשם, ביכולתו להמשיך במסלול חייו, להשתלב בתעסוקה אשר תאפשר לו עצמאות כלכלית, ומעבר לכך- יפגע הוא בבנו של הנאשם ובקשר ביניהם, אך בנסיבות אלה, בהתחשב בסוג העבירות ובחומרתן, העונש המתאים לנאשם חייב לכלול רכיב משמעותי של מאסר בגדריו של מתחם העונש ההולם.

לזכותו של הנאשם, אם כן, עומדת האחריות אשר נטל על מעשיו וגילו הצעיר יחסית, כמו גם ניסיונותיו לבחור בדרך השיקום עוד בהיותו בבית האסורים וכן רקעו האישי הקשה, אך לחובתו ניצב עברו הפלילי (גם אם לא בתחומם של הסמים המסוכנים). מכאן עולה, כי מקומו של הנאשם שלפני הוא בחלקו **המרכזי-תחתון** של מתחם הענישה ההולם אשר צוין לעיל.

אכן, הנאשם לא הצליח בשיקומו. השיקום הינו נשק רב עוצמה היכול להביא לשינוי של ממש במצבו של הנאשם הן בעניינו של התיק הפלילי העומד לפניו והן בעניין חייו העתידיים בכלל.

הנאשם ניסה, שירות המבחן עמל - אך כל אלו ללא הועיל. כוחותיו של הנאשם חלשים היו, ושיקום "על פי הספר" בקהילה או במוסד שיקומי לא צלח.

משכך, צריך היה עונשו של הנאשם לכלול מאסר של ממש אשר יעלה אף על שנתיים ימים, אלא שדווקא במסגרת בית הכלא, נטל הנאשם אחריות מועטת על מעשיו. הוא החל להשתלב בקבוצה טיפולית, אך גם שם כוחותיו מוגבלים היו והוא נשר, לפחות באופן זמני, ממסגרת טיפולית זו. כמו כן, הוא היה פעיל באורח חיובי במסגרת כלאו, ואף סייע לאסירים אחרים.

כאמור, המחוקק העניק חשיבות משמעותית להליך השיקום, עד כדי שניתן יהיה לחרוג ממתחמי העונש ההולמים. לטעמי, ככוחו וכעוצמתו של השיקום, כך גודלה והיקפה של החריגה הנדרשת.

במקרה דנן, קטן הוא השיקום ולא הספיק לבוא לידי מיצוי, ומשום כך קטנה תהיה החריגה, אך יהיה בה כדי לעודד את הנאשם לשוב ולקח חלק בהליכים טיפוליים תוך השתלבות עתידית בתוכנית טיפולית ואולי אף יזכה לקיצור עונשו בשל

כך.

נוכח כל האמור לעיל, לאחר שנתתי דעתי לטענותיהם של הצדדים, שקלתי את כל שהובא לפניי ולשיקולי הענישה הנדרשים במיוחד בעבירות דן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **תשעה עשר (19) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.**
2. **חמישה (5) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל עבירה המנויה בפקודת הסמים המסוכנים.**
3. **קנס בסך 5,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.3.20 לאחר שישוחרר הנאשם מכלאו ומתוך תקווה כי הקנס ישולם מתוך שכר אשר יפיק מעבודה נורמטיבית ויצרנית.**
4. **שישה (6) חודשי פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה או מלהוציא, אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירה המנויה בפקודת הסמים המסוכנים, וזאת למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו.**
5. **הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, וזאת במשך שנתיים מהיום. ההתחייבות תיחתם עד ליום 1.1.19 ויכול שהדבר ייעשה בפני שוטר או סוהר מוסמך, ולא - יאסר הנאשם למשך 20 יום.**
6. **המוצגים בתיק דן יחולטו או יושמדו, וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ט, 20 דצמבר 2018, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.